HVAD VI VIL

ORGAN

for

Kvindesagen: Kvindens Ligeberettigelse med Manden.

Fredssagen: Krigs Forebyggelse ved Voldgift.

Arbejdersagen: Lige Ret og Adgang for alle til Samfundets Goder.

Udgivet af Kvindelig Fremskridtsforening.

Nr. 19. Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned. Abonnement 60 Øre pr. Kv. foruden 8 Øre i Postpenge.

København, den 1. Oktober 1889.

II. Aargang. Annoncer pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

Fredens og Retfærdighedens Talsmænd.

Af

J. G. Stævns.

Jeg tænker paa Præsterne i Statskirken, tænker paa, at de i Følge deres Stilling særlig er kaldede til at være Fredens og Retfærdighedens Talsmænd. Men det er de ikke, — naturligvis de hæderlige Undtagelser fraregnede. — Præsterne *burde* være Vagt for Fred og Retfærdighed, men i det Sted stille de sig saaledes, at man med Grund kan sige: »Forraadt af dem, som Vagt *burde* være, just af dem.« — Hvem skulde forkynde Fred mer end Præsterne? Hvem skulde mer end Præsterne stemple Krigen, dette Mordsystem, som den mest umenneskelige, mest afskyelige Gerning under Solen? — Ja spørg disse Herrens Tjenere hjemme i deres hyggelige Studerekammer, hvad de synes om Krig, og de vil strax bede Herren fri dem og alt Folket fra saadan Landeplage; de vil erklære, at Krig er et Onde, og maaske ønske, den aldrig fandt Sted, — og du, som spurgte, — hvis du ikke gaar dem nærmere paa Livet med Spørgsmaal, — du vil maaske gaa bort og tænke: I Præsterne har vi Aandens Kæmper mod Mord og Menneskeslagteri. — Men o nej! Du har forregnet dig. Gaa tilbage og spørg dem, om de aabenlyst vil erklære Krig for ugudelig, umoralsk Færd, om de i Tale og Skrift vil bekæmpe den af alle Livsens Kræfter, om de vil bidrage til at rive dette om Krigs Nødvendighed ud af Folks Bevidsthed, om de i Steden for at tale i begejstret og høje Toner om Landeran, Krigerære og Død paa Slagmarken vil fremlægge den Slags Billeder i al deres skærende Virkelighed, saa er det forbi med dig og Velærværdighederne. Thi nu vil de tage grundig Afstand fra dig, du vil komme til at staa i meget tvivlsomt Lys, fordi du ikke ser noget stort i paa Magthavernes Bud at blive kommanderet ud paa Marken og faa en Kugle i Brystet. De vil sige dig, at Krig er uundgaaelig, og at den, naar den kommer, virker mægtig til at ruske Folk op af Søvn og Dvale; og de vil tale om Fædrelandskærlighed og Fæstninger o. s. v. Ja, og i Tilfælde af, at en Krig virkelig stod for Døren, da vilde de, enten Retten var paa vor Side eller ej, strax aandelig talt tage Vorherre under Armen og sige: »Her er vi! Med Gud for Konge og Fædreland!« — Nej, Præsterne *vil* ikke prædike Fred for Alvor, en saadan Prædiken vilde ikke være ren kristelig, ubesmittet af ny Tanker. Og det var jo ogsaa at sætte sig op imod Øvrigheden, hvis de gjorde det, foruden at de selv løb den Risiko ikke længere at blive beskinnet af Magtens Sol.

Vil Præsterne Retfærdighed i Samfundet? Vil de prædike mod Uretfærdighed og Misbrug af jordisk Magt? Vil de gøre noget for at lindre forpinte Mennesker deres Livsgang her i Verden? — Spørg dem, og de vil undres over dit Spørgsmaal, undres over, at du kan tvivle om en kristen Præsts Sindelag og Tænkemaade. Naturligvis vil de Retfærdighed, den vil de øve hver Søgnedag og forkynde paa Helligdagene fra Prædikestolen. — Gaa saa i Kirke for at høre dem tale Retfærdighedens Sag, og du vil ved givne Lejligheder (og de gives ikke saa sjælden) efter Haanden blive overbevist om, at Præsterne er Modstandere af en retfærdig Samfundsordning. De prædiker kønt nok om kristelige Barmhjærtighedsgerninger, om, at de, hvem Gud har velsignet med Rig-